

LEA FATUR:

V BURJI IN STRASTI.

POVEST.

(DALJE.)

VII.

Krasna si, Ljubljana bela,
kakor deva razcvetela,
polna mika, polna čara . . .

Veselo so doneli zvonovi. Po trgu se je vse gnetlo praznično oblečenih ljudi. Razgovarjaje se, so stali v grupah možki — mimo njih so zazvenčale sablje — zažvenketale ostroge. Zibala so se nališpana dekleta, hitele gospodinje s svojim nakupilom.

Med hitečimi je bila tudi Katra. Sicer zgovorna, je komaj odzdravljala številnim svojim znankam; godrnjala je nad gnečo in vlekla zasopla težko naloženi koš.

Nestrpno so jo čakali dijaki; ura se je pomikala na osem. Hitro jih je odpravila k maši, urno pospravila in pristavila ogromen lonec na švedrasto železno ognjišče. Vrnili so se dijaki, odkazala jim je predjužnik, ukazala se jim učiti in vršila dalje važna svoja opravila.

Včasih je vzdignila svoj močni glas in reka raznih priimkov se je zčila na fante, katerih glasno, iz sobe prihajajoče vpitje je pričalo jasno, da se ne obnašajo kot krotki, dobri dijaki.

Hitela je Katra, uznojila se je — no — ko se je bližal poldan, je dozorel sad nje-nega truda: Miza je bila pogrnjena, kupice so čakale sramežljivo v omari, lonci so stali skromno na robu ognjišča . . . In slišalo se je na stopnicah ropotanje težkih, z žebli nabitih kmetiških čevljev, desetero različnih glasov je klicalo nakrat:

„Oj Katra, kje si?“

Ta si je privezala urno bel predpasnik, odprla vrata in pozdravljala prihajajoče:

„No, romarice, kje so odpustki?“

Odgovarjale so ji vse enoglasno, vsaka je hotela govoriti — mnogo — in prva govoriti — zato so vzdignile druga čez drugo raznolike glasove — nastalo je vpitje, da so mislili prestrašeni sosedje: Turek se je utaboril pri Katri.

Prihiteli so fantje. Vinko, da pozdravi Luco in druge, manjša dva, da se nasmejeta kričečim kmeticam. Pa zgrabila je Katra omelo in zapodila zanikarneža . . . Nato je postavila veliko skledo na mizo in silila goste na stole. Obotavljale so se ženice in prisedale počasi. Vinko je privedel Luco, Rude je molil, sledilo je previdno zajemanje, siljenje in priznavanje, da je juha dobra. Katra je kimala: „Štirinajst dišav denem k mesu, mora biti; meso je od pitanega vola — kaj bodo tiste buše na kmetih.“